

Sygn. akt **II AKa 163/14**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 października 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSA Janusz Jaromin (spr.)
Sędziowie:	SA Andrzej Wiśniewski SO del. do SA Małgorzata Jankowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Beata Brocka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Stanisława Felsztyńskiego

po rozpoznaniu w dniu 23 września 2015 r. sprawy

- 1) **G. K. (1)**
- 2) **M. K. (1)**
- 3) **J. F.**
- 4) **A. K. (1)**
- 5) **T. Ł.**
- 6) **A. J.**

oskarżonych z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i inne

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora co do oskarżonego G. K. (1) i obrońców wszystkich oskarżonych od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 24 marca 2014 r., sygn. akt III K 139/10

I. zmienia zaskarżony wyrok w części dotyczącej oskarżonego **G. K. (1)** w ten sposób, że:

1. uchyla orzeczenie o karze łącznej orzeczonej wobec tego oskarżonego w pkt.XVI części dyspozytywnej;
2. z opisu czynów przypisanych oskarżonemu w pkt. I części dyspozytywnej wyroku eliminuje ustalenie, „nie był uprawniony do podpisania takiego zaświadczenia, z uwagi na prowadzone wobec tej spółki postępowanie upadłościowe i wprowadzony zarząd przymusowy”;
3. z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. III części dyspozytywnej wyroku eliminuje ustalenie, iż „doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 113.306,91 zł oraz, że oskarżony

wystawiając zaświadczenie „nie był do tego uprawnionym, z uwagi na wprowadzony zarząd przymusowy”, a z kwalifikacji prawnej czynu i podstawy wymiaru kary eliminuje przepis art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i § 3 kk i przyjmując za podstawę wymiaru kary przepis art. 297§1 kk obniża orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności do roku i 6 (sześciu) miesięcy;

4. z opisu czynów przypisanych oskarżonemu w pkt. IV części dyspozytywnej wyroku eliminuje ustalenie, iż „udzielił pomocy K. S. (1) i Ł. W. w doprowadzeniu (...) Banku SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 46.851,32 zł i w kwocie 135 956 zł” oraz, że oskarżony wystawił zaświadczenia „nie będąc do tego uprawnionym, z uwagi na wprowadzony zarząd przymusowy”, a nadto przyjmuje, że udzielił pomocy K. S. (1) i Ł. W. do udzielenia przez (...) Bank SA pożyczek w kwocie 46.851,32 zł i w kwocie 135 956 zł, a z kwalifikacji prawnej czynu i podstawy wymiaru kary eliminuje przepis art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i § 3 kk i obniża orzeczoną wobec oskarżonego karę pozbawienia wolności do roku;

5. z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. VII części dyspozytywnej wyroku eliminuje ustalenie, iż „usiłował doprowadzić (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 1 000 000 zł” oraz „jednakże zamierzonego celu nie osiągnął, z uwagi na niestawienie wnioskodawców w banku w dniu wyznaczonym na podpisanie umowy”, a z kwalifikacji prawnej czynu i podstawy wymiaru kary eliminuje przepis art. 13§1kk w zw. z art. 286§1kk w zw. z art. 294§1kk w zw. z art. 11§2 i §3kk i przyjmując za podstawę wymiaru kar przepis art. 297§1kk i art. 33 § 2 i 3 kk obniża je do roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i 200 (dwustu) stawek dziennych grzywny;

6. Na podstawie art. 91 § 2 kk wymierza oskarżonemu G. K. (1) karę łączną roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę 350 (trzystu pięćdziesięciu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 10 (dziesięciu) złotych.

II. zmienia zaskarżony wyrok w części dotyczącej **M. K. (1) i J. F.** w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego oskarżonym w pkt. II części dyspozytywnej wyroku eliminuje ustalenie iż „G. K. (1) nie był uprawniony do podpisania takiego zaświadczenia, z uwagi na prowadzone wobec tej spółki postępowanie upadłościowe i wprowadzony zarząd przymusowy”.

III. zmienia zaskarżony wyrok w części dotyczącej **J. F.** w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego oskarżonemu w pkt. V części dyspozytywnej wyroku eliminuje ustalenie iż „G. K. (1) nie był uprawniony do podpisania takiego zaświadczenia, z uwagi na wprowadzony w spółce zarząd przymusowy”.

IV. zmienia zaskarżony wyrok w części dotyczącej **A. K. (1)** w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego oskarżonej w pkt. VI części dyspozytywnej wyroku eliminuje ustalenie, iż „doprowadzili (...) Bank S.A. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 113 306,91 zł” oraz, że G. K. (1) wystawiając zaświadczenie „nie był do tego uprawnionym, z uwagi na wprowadzony zarząd przymusowy”, a z kwalifikacji prawnej czynu i podstawy wymiaru kary eliminuje przepis art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i § 3 kk i przyjmując za podstawę wymiaru kary przepis art. 297§1kk obniża orzeczoną karę pozbawienia wolności do 8 (ośmiu).

V. zmienia zaskarżony wyrok w części dotyczącej **T. Ł.** w ten sposób, że obniża orzeczoną wobec oskarżonego w punkcie VIII części dyspozytywnej karę pozbawienia wolności do 3 (trzech) lat.

VI. uchyla środki karne orzeczone na podstawie art.46 §1kk w pkt XXI i XXII części dyspozytywnej wyroku.

VII. w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy.

VIII. zwalnia oskarżonych od ponoszenia wydatków za postępowanie odwoławcze w częściach ich dotyczących oraz zasądza na rzecz Skarbu Państwa opłaty od oskarżonych: M. K. (1) w kwocie 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych, J. F. w kwocie 480 (czteryście osiemdziesiąt) złotych, A. J. w kwocie 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych, za drugą instancję oraz od G. K. (1) w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych, A. K. (1) w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych i T. Ł. w kwocie 1600 (jeden tysiąc sześćset) złotych za obie instancje.

UZASADNIENIE

A. J. został oskarżony o to, że:

X. w dniu 8 sierpnia 2003 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. Ł. i M. Z. doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA, w ten sposób, że w zamiarze uzyskania dla siebie drukarki i monitora, nakłonił M. Z. do zakupu na kredyt drukarki i monitora oraz polecił innej osobie wypisać zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w (...) Sp. z o. o. na nazwisko M. Z., wskutek czego w dniu 8 sierpnia 2003 r. M. Z. zawarł w (...) Bankiem SA umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...) w kwocie 1 090,52 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach (...) Sp. z o. o., które miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do swojego zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, zaś po uzyskaniu sprzętu przez M. Z., odebrał go od niego, działając tym na szkodę wymienionego banku,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XI. w dniu 24 listopada 2003 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, korzystając z pomocy M. Z. i K. S. (2), doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA w kwocie 37 562,10 zł, w ten sposób, że przedłożył w (...) Banku SA mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) z dnia 21.11.2003 r. wskazujące na zatrudnienie w charakterze dyrektora technicznego z wynagrodzeniem 7 444,77 zł brutto, na którym podrobiono podpis K. S. (2), czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty kredytu, w wyniku czego w dniu 24.11.2003 r. zawarł umowę kredytu samochodowego nr (...), działając tym na szkodę wymienionego banku,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XII. w dniu 2 grudnia 2003 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z K. S. (2) i T. Ł., korzystając z pomocy M. Z., doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) SA, w ten sposób, że w imieniu spółki (...) Sp. z o. o. w dniu 2.12.2003 r. zawarł z (...) SA umowę kredytu obrotowego nr (...) w kwocie 100 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę, podrobione zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach z dnia 30.10.2003 r. i z dnia 7.11.2003 r. z (...) Urzędu Skarbowego w S., podrobione zaświadczenie z ZUS o niezaleganiu ze składkami na ubezpieczenie społeczne z dnia 23.10.2003 r. oraz deklaracje o wysokości osiągniętego dochodu (...) za okres 1.01.2003 r.-31.08.2003 r., a także stwierdzający nieprawdę rachunek zysków i strat oraz bilans, a także sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym (...) z 17.10.2003 r., które miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadził przedstawiciela banku w błąd, co do stanu finansowego spółki i osiągniętych przez nią dochodów oraz zamiaru spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XIII. w dniu 13 kwietnia 2004 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i K. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 29 500 zł, w ten sposób, że w zamiarze uzyskania dla siebie pieniędzy pochodzących z pożyczki, nakłonił P. Z. (1) do złożenia w (...) Banku SA wniosku o pożyczkę gotówkową, a także stwierdzającego nieprawdę zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) z dnia 13.04.2004 r. P. Z. (1), do wypisania którego nakłonił K. S. (2), mających istotne znaczenie dla jej uzyskania, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę przyznania pożyczki, spowodowaną negatywną weryfikacją wniosku o pożyczkę i złożonych dokumentów, czym działał na szkodę (...) Banku SA,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XIV. w dniu 16 kwietnia 2004 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i K. S. (2), doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA w kwocie 5 851,79 zł, w ten sposób, że w zamiarze uzyskania dla siebie pieniędzy pochodzących z pożyczki, nakłonił P. Z. (1) do zaciągnięcia pożyczki, w wyniku czego P. Z. (1) w dniu 16.04.2004 r. zawarł z (...) Bankiem SA umowę pożyczki nr (...) w kwocie 5 851,79 zł, przedkładając w banku stwierdzające nieprawdę zaświadczenie, o zatrudnieniu w (...) Sp. z o. o. z dnia 16.04.2004 r., które miało istotne znaczenie do jej uzyskania, czym wprowadził w błąd pracownika (...) Banku SA, co do swojego zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, zaś po uzyskaniu pożyczki przez pożyczkobiorcę przyjął od niego pieniądze z niej pochodzące, działając na szkodę wymienionego banku,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XV. w dniu 26 kwietnia 2004 r. w S., działając wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i K. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 7 000 zł, w ten sposób, że w zamiarze uzyskania dla siebie pieniędzy pochodzących z pożyczki, nakłonił P. Z. (1) do zaciągnięcia pożyczki, w wyniku czego P. Z. (1) w dniu 26 kwietnia 2004 r. zawarł umowę nr (...) o szybką pożyczkę w kwocie 7 000 zł i w tym celu przedłożył stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zarobkach i zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) z dnia 21.04.2004 r. mające istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, przez co P. Z. (1) wprowadził pracownika wymienionego banku w błąd co do miejsca zatrudnienia, osiąganych dochodów i zamiaru spłaty pożyczki, zaś po uzyskaniu pożyczki przez kredytobiorcę przyjął od niego pieniądze z niej pochodzące, czym działał na szkodę wymienionego banku,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XVI. w dniu 28 kwietnia 2004 r. w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z T. Ł., K. S. (2) i K. S. (3) doprowadził (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 27 662,44 zł, w ten sposób, że w zamiarze uzyskania dla siebie pieniędzy pochodzących z pożyczki, nakłonił K. S. (3) do zawarcia umowy pożyczki, w wyniku czego K. S. (3) zawarł z (...) Bankiem SA Oddział w S. umowę pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 27 662,44 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z 19.04.2004 r. i z 26.04.2004 r., które miały istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd uczestnika tego banku, co do swego zatrudnienia, co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XVII. w dniu 21 lipca 2004 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. D., T. Ł. i K. S. (2), doprowadził (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 21 647,59 zł w ten sposób, że w zamiarze dla uzyskania dla siebie pieniędzy pochodzących z pożyczki nakłonił A. D. do zawarcia umowy pożyczki i przedłożenia w banku przekazanego mu, stwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) Sp. z o. o., przez co A. D. wprowadził w błąd pracownika banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki i zawarł w dniu 21 lipca 2004 r. umowę pożyczki nr (...), zaś po uzyskaniu przez A. D. pożyczki przyjął pieniądze z niej pochodzące, czym działał na szkodę wymienionego banku,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

XVIII. w dniu 23 listopada 2004 r. w S., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z A. O. i K. S. (2), doprowadził (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem banku w kwocie 144 394,99 zł, w ten sposób, że w zamiarze uzyskania dla siebie pieniędzy pochodzących z pożyczki nakłonił A. O. do zawarcia umowy pożyczki, zapewniając go, że pożyczka zostanie spłacona i obiecując mu za to za gratyfikację pieniężną, wskutek czego A. O. zawarł w dniu 23 listopada 2004 r. umowę pożyczki nr (...), przedkładając w banku przekazane mu stwierdzające nieprawdę dokumenty w postaci: zaświadczenia o zatrudnieniu w Sp. z o. o. (...) z dnia 22.11.2004 r. oraz

podrobionego odpisu dyplomu ukończenia studiów magisterskich na Uniwersytecie (...), które miały istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, a po uzyskaniu przez Arkadiusza Orlona pożyczki przyjął pieniądze z niej pochodzące, przez co działał na szkodę (...) Banku SA,

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk;

T. Ł. został oskarżony o to, że:

I. w okresie od 31 lipca 2003 r. do 10 października 2005 r. w S. i G., działając w krótkich odstępach czasu, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w tym z kredytobiorcami i pożyczkobiorcami w zakresie czynów z punktów 1-4, 6, z K. S. (2) w zakresie czynu z punktu 4, z A. J. w zakresie czynu z punktu 2, 11 i 22 oraz kierując wykonaniem czynów zabronionych przez K. S. (2) w zakresie czynów z punktu 5, 7-43, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w łącznej kwocie 1 425 929,90 zł oraz usiłował doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w łącznej kwocie 394 000 zł, w ten sposób, że polecał K. S. (2) znalezienie osób, które zaciągną pożyczki i kredyty i w tym celu polecał K. S. (2), przygotowanie dla tych osób dokumentów stwierdzających nieprawdę, mających istotne znaczenie dla uzyskania tych pożyczek i kredytów, w tym stwierdzających nieprawdę zaświadczeń o zatrudnieniu i zarobkach, dyplomów ukończenia uczelni oraz nakłaniał kredytobiorców i pożyczkobiorców z punktów 1-4, 6 do zaciągania kredytów i pożyczek, zapewniając że będą one spłacone przez firmę oraz obiecując w zamian zatrudnienie w jednym z prowadzonych przedsiębiorstw lub wypłatę gratyfikacji pieniężnej, a po przyznaniu kredytów i pożyczek, przyjmował od kredytobiorców i pożyczkobiorców, a także od K. S. (2) pieniądze z nich pochodzące lub sprzęt zakupiony na podstawie udzielonego kredytu, decydując o podziale pieniędzy z ich przeznaczeniu, w wyniku czego:

1. **K. W.** w dniu 31 lipca 2003 r. w S. zawarł z (...) Bank (...) SA umowę kredytu gotówkowego nr (...) na kwotę 7 000 zł oraz umowę nr (...) o wydanie karty kredytowej V. (...), którą wypłacił kwotę 2 023,32 zł, przedkładając zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) z dnia 28.07.2003 r. zawierające nieprawdziwe dane, co do faktu zatrudnienia i osiąganego dochodu, które miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadził w błąd pracownika banku co do swego zatrudnienia, co do zamiaru i możliwości spłaty kredytu,

2. **M. Z.**, którego nakłonił do zaciągnięcia kredytu, w dniu 8 sierpnia 2003 r. w S. zawarł z (...) Bankiem SA umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...) w kwocie 1 090,52 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach (...) Sp. z o. o. z dnia 8.08.2003 r., które miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty kredytu, działając na szkodę wymienionego banku,

3. **R. R. (1)**, którego nakłonił do zaciągnięcia kredytu, w dniu 18.09.2003 r. w S. zawarł w (...) Bank SA umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...) w kwocie 999 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w (...) sp. z o. o. z dnia 17.09.2003 r., które miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, przez co wprowadził w błąd przedstawiciela banku co do swojego zatrudnienia, możliwości i zamiaru spłaty kredytu, działając na szkodę wymienionego banku,

4. **A. J.** w imieniu spółki (...) Sp. z o. o. w dniu 2.12.2003 r. w G. zawarł z (...) SA umowę kredytu obrotowego nr (...) w kwocie 100 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę, podrobione zaświadczenia o niezaleganiu w podatkach z dnia 30.10.2003 r. i z dnia 7.11.2003 r., podrobione zaświadczenie z ZUS o niezaleganiu ze składkami na ubezpieczenie społeczne z dnia 23.10.2003 r. oraz deklaracje o wysokości osiągniętego dochodu (...) za okres 1.01.2003 r.-31.08.2003 r., a także stwierdzający nieprawdę rachunek zysków i strat oraz bilans, a także sprawozdanie o przychodach, kosztach i wyniku finansowym (...) z 17.10.2003 r., które miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu finansowego spółki i osiągniętych przez nią dochodów, działając tym na szkodę wymienionego banku,

5. **R. Z.** w dniu 13.02.2004 r. w S. zawarł z (...) Bankiem SA umowę kredytu gotówkowego o numerze (...) w kwocie 30 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w (...) sp. z o. o. z dnia 10.02.2004 r., zaś D. Z. złożył oświadczenie jako poręczyciel tego kredytu, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w (...) Sp. z o. o. 11.02.2004 r., co miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, przez co wprowadzili w błąd przedstawiciela banku, co do swojego zatrudnienia, możliwości i zamiaru spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

6. **J. K.**, którego nakłonił do zaciągnięcia kredytu, zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 25.02.2004 r. w S. umowę kredytu gotówkowego o numerze (...) w kwocie 30 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w (...) sp. z o. o. z dnia 18.02.2004 r., który poręczył R. R. (2), przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w (...) sp. z o. o. z dnia 18.02.2004 r. oraz A. T., który przedłożył stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w (...) Sp. z o. o. z dnia 23.02.2004 r., co miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, przez co wprowadzili w błąd przedstawiciela banku co do swojego zatrudnienia, możliwości i zamiaru spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

7. **K. S. (4)** zawarła z (...) Bankiem SA w dniu 4 marca 2004 r. w S. umowę kredytu nr (...) na kwotę 30 000 zł, który został poręczony przez K. S. (1) i A. K. (2), przedkładając nieprawdziwe zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) sp. z o. o., które miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadzili w błąd pracownika banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

8. **A. T.** w dniu 5 kwietnia 2004 r. w S. zawarł z (...) Bankiem SA umowę pożyczki nr (...) w kwocie 15 852,63 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o swoim zatrudnieniu i zarobkach w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, przez co wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do swojego zatrudnienia, możliwości i zamiaru spłaty pożyczki,

9. **R. G.** zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 16 kwietnia 2004 r. w S. umowę pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 1 636,70 zł, przedkładając w banku stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki,

10. **R. G.** zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 22 kwietnia 2004 r. w S. umowę pożyczki o numerze (...) w kwocie 14 410,97 zł, przedkładając w banku stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki,

11. **K. S. (3)**, którego nakłonił do zaciągnięcia pożyczki, w dniu 28 kwietnia 2004 r. w S. zawarł z (...) Bankiem SA Oddział w S. umowę pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 27 662,44 zł, przedkładając w celu jej uzyskania stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z 19.04.2004 r. i z 26.04.2004 r., które miały istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd pracownika tego banku, co do swego zatrudnienia, co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

12. **P. W.** zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 4 maja 2004 r. w S. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 87.801,06 zł, który został poręczony przez R. S. (1), przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w Firmie Handlowej (...) z siedzibą w S., które miały istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadzili w błąd pracownika banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

13. **B. B.** usiłowała zawrzeć z (...) Bankiem SA w dniu 11.05.2004 r. w S. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 70 000 zł, który został poręczony przez W. B., przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) z dnia 10.05.2004 r., które miały istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadzili w

błąd pracownika banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, jednakże zamierzonego celu nie osiągnęła, z uwagi na negatywną weryfikację danych podanych we wniosku i zaświadczeniu działając tym na szkodę wymienionego banku,

14. **K. M.** w dniu 19.05.2004 r. w S. zawarł z (...) Bank (...) SA umowę pożyczki nr (...) w kwocie 2 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) z dnia 18.05.2004 r., które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd pracownika tego banku, co do swego zatrudnienia, co do zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

15. **K. N.** zawarła ze (...) w dniu 31 maja 2004 r. w S. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 9 500 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadziła w błąd przedstawiciela (...), co do faktu swojego zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego podmiotu,

16. **K. N.** w dniu 15 czerwca 2004 r. w S. zawarła z (...) Bank (...) SA umowę pożyczki w kwocie 2 995 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadziła w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

17. **D. P. (1)** zawarła ze (...) w dniu 22 czerwca 2004 r. w S. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 10 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadziła w błąd przedstawiciela (...), co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego podmiotu,

18. **K. G.** zawarł ze (...) w dniu 25 czerwca 2004 r. w S. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 9 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd przedstawiciela (...), co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego podmiotu,

19. **B. L. (1)** zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 27 sierpnia 2004 r. w S. umowę pożyczki gotówkowej nr (...) w kwocie 2 394,18 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd przedstawiciela (...), co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

20. **B. L. (1)** zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 6 września 2004 r. w S. umowę kredytu nr (...) w kwocie 30 000 zł, a E. H. złożył oświadczenie poręczyciela tego kredytu, zaś E. J. został wskazany jako drugi poręczyciel tego kredytu, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i dochodach na nazwisko B. L. (1) w firmie (...), na nazwisko E. H. w spółce z o. o. (...) oraz na nazwisko E. J. w firmie (...), a nadto nieprawdziwe legitymacje ubezpieczeniowe nr (...) na nazwisko E. H. oraz (...) na nazwisko E. J., co miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadzili w błąd pracownika banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

21. **B. L. (1)** zawarł z (...) Bank SA w dniu 17 września 2004 r. w S. umowę kredytu nr (...) w kwocie 10 552,63 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

22. **A. D.**, którego nakłonił do zaciągnięcia pożyczki, zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 21 lipca 2004 r. w S. umowę pożyczki nr (...) w kwocie 21 647,59 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

23. **G. K. (2)** zawarła w dniu 3 września 2004 r. w S. umowę pożyczki nr (...) w kwocie 8 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w firmie (...), które miało istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, czym wprowadziła w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

24. **A. Ł.** w dniu 27 października 2004 r. w S. zawarła z (...) Bankiem SA Oddział w S. umowę pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 144 395 zł, przedkładając w celu jej uzyskania stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z 27.10.2004 r., które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadziła w błąd pracownika tego banku, co do swego zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

25. **J. W.** w dniu 2 listopada 2004 r. w S. zawarł z (...) Bankiem SA Oddział w S. umowę pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 135 956,96 zł, przedkładając w celu jej uzyskania stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z 2.11.2004 r., które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd pracownika tego banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

26. **K. S. (4)** zd. J. zawarła z (...) Bankiem SA w dniu 6 listopada 2004 r. w S. umowę pożyczki nr (...) w kwocie 135 956,96 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadziła w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

27. **D. P. (2)** zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 21 grudnia 2004 r. w S. umowę pożyczki o numerze (...) w kwocie 135 956 zł, przedkładając w banku stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) oraz podrobiony dyplom ukończenia Wydziału (...) Uniwersytetu (...) z 26 czerwca 2000 r., które miały istotne znaczenie dla jej uzyskania, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

28. **D. P. (2)** w dniu 29 grudnia 2004 r. w S. zawarł z (...) Bankiem SA umowę kredytu na zakup towarów nr (...) w kwocie 2 790 zł, dokonując zakupu zestawu komputerowego (...), przedkładając w banku stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

29. **D. P. (2)** w okresie od 12.01.2005 r. do 20.01.2005 r. w S. usiłował doprowadzić (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 52 000 zł, składając wniosek o kredyt konsumpcyjny w wysokości 50 000 zł oraz wnioski o wydanie karty kredytowej V. (...) z limitem kredytu w wysokości 2 000 zł, do którego przedłożył stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) z dnia 17 grudnia 2004 r. oraz nieprawdziwy wyciąg z rachunku w (...) Banku SA nr (...) z dnia 17.01.2005 r., które miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonych wniosków, działając tym na szkodę wymienionego banku,

30. **Z. S.** w okresie od 12.01.2005 r. do 20.01.2005 r. w S. usiłowała doprowadzić (...) Bank (...) SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 52 000 zł, składając wniosek o kredyt konsumpcyjny w wysokości 50 000 zł oraz wnioski o wydanie karty kredytowej V. (...) z limitem kredytu w wysokości 2 000 zł, do którego przedłożyła stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) z dnia 11.01.2004 r. oraz nieprawdziwy wyciąg z rachunku w (...) Banku SA nr (...) z dnia 17.01.2005 r., działając tym na szkodę wymienionego banku, jednak zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na negatywną weryfikację złożonych wniosków,

31. **K. S. (1)** zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 22 lutego 2005 r. w S. umowę o pożyczkę nr (...) w kwocie 46 851,32 zł i przedłożył w tym celu stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w spółce z o. o. A plus B,

które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

32. **Ł. W.** zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 2 marca 2005 r. w S. umowę pożyczki (...) w kwocie 135 956 zł i przedłożył w tym celu w banku, przekazane mu stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru, i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

33. **E. Ł.** w dniu 9 kwietnia 2005 r. w S. usiłowała doprowadzić (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 100 000 zł, składając telefonicznie wniosek o pożyczkę gotówkową, stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) z dnia 07 kwietnia 2005 r., kserokopię podrobionego świadectwa pracy z Przedsiębiorstwa (...) sp. z o. o. z dnia 31.08.2001 r. oraz nieprawdziwe zaświadczenie ze Spółdzielni Mieszkaniowej (...) stwierdzające brak zaległości w opłatach za lokal mieszkalny, które miały istotne znaczenie dla jej uzyskania, jednak zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na negatywną weryfikację złożonego wniosku, działając tym na szkodę wymienionego banku,

34. **E. Ł.** zawarła z (...) Bankiem SA w dniu 15.04.2005 r. w S. umowę kredytu nr (...) w kwocie 15 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) oraz podrobioną umowę o wyłączeniu ustawowej wspólności majątkowej sporządzoną w formie aktu notarialnego, które miały istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadziła w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

35. **D. P. (2)** zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 9 maja 2005 r. w S. umowę kredytu o numerze (...) w kwocie 30 000 zł i przedłożył w tym celu stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w Firmie Handlowej (...) z 6.05.2005 r., które mu przekazał, a nadto przedłożył w banku wypisane przez M. W. zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach poręczyciela kredytu tego kredytu – S. K. w firmie (...) oraz zaświadczenie o zatrudnieniu M. K. (2) w spółce z o. o. (...), a także sfalszowany odpis wyroku rozwodowego z dnia 14.09.1998 r., rozwiązujący małżeństwo M. K. (2) i M. K. (3), co miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadzili w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

36. **P. K.** w czerwcu 2005 r. w S. usiłował doprowadzić (...) Bank SA do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, zawierając z (...) Bankiem SA w dniu 16.06.2005 r. umowę pożyczki nr (...) w kwocie 120 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w spółce z o. o. (...) oraz podrobiony dyplom ukończenia Uniwersytetu (...) Wydziału (...), które miały istotne znaczenie dla jej uzyskania, jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na negatywną weryfikację złożonych wniosków, działając tym na szkodę wymienionego banku,

37. **P. K.** zawarł z (...) Bankiem SA w dniu 30.06.2005 r. w S. umowę kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 13 000 zł i przedłożył w tym celu stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w firmie (...), które miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

38. **Ł. W.** w dniu 5 lipca 2005 r. w S. zawarł z (...) SA umowę pożyczki gotówkowej w kwocie 30 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

39. **S. J.** w dniu 15.07.2005 r. w S. zawarł z bankiem (...) SA umowę pożyczki nr (...) w kwocie 40 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

40. **S. R.** w dniu 15.07.2005 r. w S. zawarł z Bankiem (...) SA umowę pożyczki w kwocie 40 000 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu w spółce z o. o. (...), które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

41. **P. K.** w dniu 26 lipca 2005 r. w S. zawarł z (...) Bank SA umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...) w kwocie 7 525 zł i przedłożył w tym celu przekazane mu, stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w Firmie Handlowej (...), które miało istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, czym wprowadził w błąd przedstawiciela banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty kredytu, działając tym na szkodę wymienionego banku,

42. **M. W.** w dniu 1 września 2005 r. w S. zawarł w Banku (...) SA IV Oddział w S. umowę pożyczki o numerze (...) w kwocie 20 000 zł, przedkładając w celu jej uzyskania podrobione przez inną osobę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w spółce z o. o. (...) z 29 sierpnia 2005 r., które miało istotne znaczenie dla jej uzyskania, czym wprowadził w błąd pracownika tego banku, co do zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając tym na szkodę wymienionego banku,

43. **Z. S.** zawarła w dniu 6 października 2005 r. w S. z Bankiem (...) SA IV Oddział w S. umowę pożyczki o numerze (...) w kwocie 20 000 zł, a w dniu 10 października 2005 r. zawarła drugą umowę pożyczki nr (...) w kwocie 20 000 zł, przedkładając uprzednio w banku stwierdzające nieprawdę wypisane przez siebie zaświadczenie o swoim zatrudnieniu w spółce z o. o. (...) z dnia 5.10.2005 r., mające istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, czym wprowadziła w błąd przedstawiciela banku, co do swego zatrudnienia, zamiaru i możliwości spłaty pożyczki, działając na szkodę wymienionego banku,

tj. o czyn z art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk;

Sąd Okręgowy w Szczecinie wyrokiem z dnia 24 marca 2014 r., sygn. akt II K 139/10:

XI. Oskarżonego **A. J.** uznał za winnego dokonania czynów opisanych w pkt X, XI, XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII części wstępnej wyroku wyczerpujących dyspozycję art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i przyjmuje, że stanowią one ciąg przestępstw w rozumieniu art. 91 § 1 kk i za ten ciąg na podstawie art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 91 § 1 kk i na podstawie art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 2(dwóch) lat pozbawienia wolności i karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 20 (dwudziestu) złotych.- M. T. – 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności;

XVII. Na podstawie art. 69 § 1 kk, art. 70 § 1 pkt 2 kk wykonanie kar pozbawienia wolności orzeczonych wobec **A. J.**, M. Z., G. K. (1), M. K. (1), J. F., A. K. (1) warunkowo zawiesił na okres próby 5 (pięciu) lat.

XVIII. Na podstawie art. 72 § 2 kk zobowiązał **A. J.** do naprawienia szkód poprzez zapłatę w ciągu 2 (dwóch) lat

- kwoty 21 845,47 (dwudziestu jeden tysięcy ośmiuset czterdziestu pięciu i 47/100) złotych na rzecz (...) Banku

- 162 430,35 (stu sześćdziesięciu dwóch tysięcy czterystu trzydziestu i 35/100) złotych na rzecz (...) Banku

VIII. Oskarżonego **T. Ł.** uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu opisanego w pkt VII zarzutu wyczerpującego dyspozycję art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zb. z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 18 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zb. z

art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zb. z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 kk, przyjmując za podstawę wymiaru kary art. 19 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 kk i art. 33 § 2 i 3 kk wymierza mu karę 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i karę 300 (trzystu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 20 (dwudziestu) złotych.

XX. Na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżonych **T. Ł.**

i K. S. (2) do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę solidarnie:

- z tytułu umowy pożyczki nr (...) r., zawartej przez D. P. (1), na rzecz (...) kwoty 10.000 (dziesięciu tysięcy) zł;
- z tytułu umowy pożyczki nr (...), zawartej przez K. N., na rzecz (...) kwoty 9.500 (dziewięciu tysięcy pięciuset) zł;
- z tytułu umowy pożyczki, zawartej przez K. N., na rzecz Banku (...) S.A. kwoty 2.677,68 zł (dwóch tysięcy sześciuset siedemdziesięciu siedmiu złotych sześćdziesięciu ośmiu groszy);
- z tytułu umowy pożyczki gotówkowej nr (...), zawartej przez B. L. (1) z (...) Bankiem S.A., na rzecz (...) Bank (...) S.A., jako następcy prawnego (...) Banku S.A., kwoty 2.394,18 zł (dwóch tysięcy trzystu dziewięćdziesięciu czterech złotych osiemnastu groszy) – solidarnie z B. L. (1).

Apelacje od powyższego wyroku wywiedli obrońcy oskarżonych: **A. J. i T. Ł.**

Obrońca oskarżonego **A. J.** zarzuciła wyrokowi:

III. obrazę przepisu postępowania tj. art.7 k.p.k. polegającą na tym, że sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego i ustalił, że jest on sprawcą i w ten sposób błędnie ocenił ten dowód, a w konsekwencji uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu przestępstw.

IV. obrazę przepisu postępowania tj. art.424 § 1 pkt 1 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, polegającą na nie wskazaniu, jakie fakty sąd uznał za nie udowodnione i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych, a w konsekwencji błędna ocenę wyjaśnień oskarżonego i uznanie oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanych mu przestępstw.

V. obrazę przepisu postępowania tj. art. 6 k.p.k., która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, polegają na naruszeniu prawa do obrony oskarżonego A. J. poprzez ograniczenie swobody wypowiedzi jego obrońcy w trakcie mowy końcowej w dniu 31 stycznia 2014

Podnosząc powyższe skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego **T. Ł.** wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów postępowania mogących mieć wpływ na treść orzeczenia tj.:

I. art.7 kpk poprzez dokonanie oceny dowodów w sposób dowolny - a nie swobodny - z naruszeniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy

i doświadczenia życiowego polegającego na przyjęciu, iż wyjaśnienia współoskarżonego K. S. (2) w pełni zasługują na danie im wiary,

a odmówieniu T. Ł. waloru wiarygodności jego wyjaśnień

w przedmiocie dotyczącym nieprzyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów.

II. błąd w ustaleniach faktycznych polegającym na przyjęciu, iż T. Ł. dopuścił się zarzucanych mu czynów wypełniających znamiona strony przedmiotowej art. 18 §1 kk w zw. z art. 286 §1 kk w zb. z art. 297 §1 kk w zb. z art. 270 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zb. z art. 13 §1 kk w zw.

z art. 286 §1 kk w zb. z art. 297 §1 kk w zb. z art. 270 §1 kk w zw. z art. 294 §1 kk w zw. z art. 11 §2 kk w zw. z art. 65 kk w zw. z art. 12 kk albowiem ze zgromadzonego materiału dowodowego absolutnie nie wynika, iż T. Ł. dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów przypisanych zaskarżonym wyrokiem:

- bowiem jak wynika z zeznań świadka M. K. (4) to K. S. (2) informował współosadzonych w celi aresztu śledczego, iż to on organizuje wszelkie wnioski o kredyty i w ten sposób próbuje pomówić mego mandanta o działania, których - jak wynika z zeznań tegoż świadka - nie mógł on dokonać, a ponadto

- poprzez przypisanie waloru wiarygodności zeznaniom Arkadiusza Oriona i R. H., mimo, iż na rozprawie osoby te zeznały, iż K. S. (2) nakłaniał je do złożenia zeznań obciążających T. Ł. i A. J., które to osoby przed Sądem I instancji złożyły zeznania treści jak zapisano w protokole, a mimo to Sąd nie dał im wiary,

- przyjmując, iż to D. P. (2), będąc namówionym przez T. Ł. do popełnienia czynów opisanych w pkt VII podpunkt 28, 29, 30 oraz 37 dyspozytywnej części wyroku mimo, iż brak jest jakichkolwiek dowodów na to, iż T. Ł. był osobą zlecającą D. P. (2) wypełnienia wniosku o przyznanie kredytu, tym bardziej, iż Sąd nie miał możliwości bezpośredniego przesłuchania tego świadka i ustalenia, czy te zeznania należy uznać za wiarygodne,

- przyjmując, iż T. Ł. był inicjatorem wszelkich wniosków o przyznanie kredytów, mimo iż będąc aresztowanym w innej sprawie, przebywając w areszcie śledczym, nie miał możliwości jakiegokolwiek kontaktu z kimkolwiek w przedmiocie złożenia wniosku i pobrania kredytu, a bezspornym jest, iż K. S. (2) w tym czasie składał wnioski o przyznanie kredytów i je realizował,

a także błąd w ustaleniach faktycznych:

- polegający na przyjęciu, iż to T. Ł. był inicjatorem złożenia wniosków o przyznanie kredytu i ich realizację, mimo iż z zeznań M. Z. wynika, iż miało to miejsce tylko jeden raz w przypadku firmy (...).

Nadto obrońca zarzucił wydanemu rozstrzygnięciu rażąco niewspółmierną wysokość wymierzonej kary wobec T. Ł. poprzez wymierzenie kary 5lat pozbawienia wolności oraz kary grzywny i środka karnego jak w zaskarżonym orzeczeniu, gdyż w porównaniu z innymi orzeczonymi karami wobec współoskarżonych jawi się ona jako rażąco niewspółmierna do przypisanej winy, tym bardziej, iż pozostałym współoskarżonym wymierzono kary o charakterze wolnościowym.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu I instancji i orzeczenie co do istoty sprawy na korzyść oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Na wstępie wskazać należy, iż zgodnie z obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r. stanie prawnym, na podstawie art. 423 § 1a k.p.k., Sąd Apelacyjny ograniczył zakres uzasadnienia do części wyroku obejmującej oskarżonych **A. J. i T. Ł.**, których dotyczą wnioski o sporządzenie uzasadnienia wyroku.

W pierwszej kolejności odnosząc się do apelacji obrońcy oskarżonego **A. J.**, okazała się ona oczywiście bezzasadna i jako taka nie mogła doprowadzić do wydania postulowanego przez skarżącego rozstrzygnięcia.

Po pierwsze zarzut z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., w świetle nowej regulacji, nie może zostać oceniony w kategorii uchybienia o bezzwzględnym charakterze, a co za tym idzie nie może skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania, jednakże z uwagi na zawartą w środku odwoławczym obrazę art. 7 k.p.k. Sąd Apelacyjny odniesie się do tego zarzutu

w kontekście uchybień, które zdaniem obrońcy uniemożliwiają w ogóle ocenę rozumowania Sądu I instancji, w przedmiocie przypisania sprawstwa oskarżonemu, bowiem uzasadnienie nie zawiera stosownych fragmentów. Wbrew

twierdzeniem apelującego ocena dowodów, co do każdego z zarzucanych A. J. czynów, powiązana z oceną dowodów współoskarżonych jest zawarta w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, co zostanie szczegółowo omówione poniżej.

I tak Sąd Okręgowy:

Na kartach 253 – 254 uzasadnienia przeprowadził prawidłową ocenę dowodów w zakresie postawionego A. J. zarzutu z pkt X części wstępnej wyroku (zarzut IV aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegający na doprowadzeniu wspólnie i w porozumieniu z T. Ł. i M. Z. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA, w ten sposób, że nakłonił M. Z. do zakupu na kredyt drukarki i monitora, a po uzyskaniu sprzętu odebrał go od niego, oraz polecił innej osobie wypisać zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach w (...) Sp. z o. o. na nazwisko M. Z., wskutek czego w dniu 8 sierpnia 2003 r. M. Z. zawarł w (...) Bankiem SA umowę kredytu na zakup towarów i usług nr (...) w kwocie 1 090,52 zł.

W zakresie omawianego zarzutu dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego M. Z., który szczegółowo opisał okoliczności zaciągnięcia kredytu w (...) Banku na zakup sprzętu w „(...)”, jednocześnie wyjaśniając, iż nie pracował w (...) sp. z o.o. tylko w „(...)”. Okoliczności wystawienia zaświadczenia potwierdzającego nieprawdę, że oskarżony jest zatrudniony w (...) sp. z o.o. zostały potwierdzone również w zeznaniach świadka R. Mościckiej, która wskazała, że zna oskarżonego M. Z., bowiem pracował w należącej do A. J. spółce (...). Niemniej jednak wypisała zaświadczenie o zatrudnieniu na nazwisko M. Z.

(k. 7394-7399, 3329-3333). W oparciu o zaliczone w poczet materiału dowodowego, a stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu M. Z. w spółce (...) (załącznik nr 2 do akt I), Sąd Okręgowy ustalił fałszywe dane, na podstawie których ten oskarżony zaciągnął kredyt. Celem dokonania precyzyjnej rekonstrukcji stanu faktycznego w zakresie analizowanego zdarzenia, czynił również ustalenia na podstawie dokumentacji bankowej (k. 1610-1617) oraz informacji z (...) Bank S.A. (k. 1203-1204), które pozwoliły na stwierdzenie wysokości zaciągniętego kredytu oraz historii jego spłaty.

Na kartach 381- 382 uzasadnienia przeprowadził prawidłową ocenę dowodów w zakresie postawionego A. J. zarzutu z pkt XI części wstępnej wyroku (zarzut V aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegający na doprowadzeniu, korzystając z pomocy M. Z. i K. S. (2), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA, w ten sposób, że przedłożył w (...) Banku SA mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, stwierdzające nieprawdę zaświadczenie, na którym podrobiono podpis K. S. (2), w wyniku czego w dniu 24.11.2003 r. zawarł umowę kredytu samochodowego nr (...) w kwocie 37 562,10 zł.

W zakresie analizowanego zdarzenia Sąd Okręgowy oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego K. S. (2) (k. 6238-6249) i M. Z., które pozwoliły przyznać miano niewiarygodnych wyjaśnieniom A. J.. Wyjaśnienia oskarżonego K. S. (2) korespondują zaś z dowodami z dokumentów w postaci zaświadczenia z dnia 21 listopada 2003 r. (k. 1 załącznika nr 2) oraz zaświadczenia z dnia 27 grudnia 2004 r. (k. 1 załącznika nr 2), na których zostały uwidocznione nieprawdziwe dane o zatrudnieniu i zarobkach A. J. w spółce (...) na stanowisku dyrektora technicznego. Powyższe koresponduje z zeznaniami świadka B. T., które Sąd I instancji uznał za wiarygodne.

Na kartach 256-259 uzasadnienia dokonał prawidłowej oceny dowodów w zakresie postawionego A. J. zarzutu z pkt XII części wstępnej wyroku (zarzut VI aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegający na doprowadzeniu wspólnie i w porozumieniu z K. S. (2) i T. Ł., korzystając z pomocy M. Z., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) SA, w ten sposób, że przedłożył mające istotne znaczenie dla uzyskania kredytu, stwierdzające nieprawdę dokumenty, wskutek czego w dniu 2 grudnia 2003 r. zawarł w (...) SA, umowę kredytu obrotowego nr (...) w kwocie 100 000 zł.

Podstawą ustaleń okoliczności tego zdarzenia stały się bardzo szczegółowe wyjaśnienia K. S. (2) opisujące w sposób precyzyjny cały proceder, według którego to, od omawianego zdarzenia rozpoczęła się jego współpraca z oskarżonymi T. Ł. i A. J.. Wyjaśnienia te korespondują z dokumentacją bankową oraz zeznaniami świadków. Świadek R. M. zeznał, iż wydaje się mu, że A. J. był prezesem spółki (...) (k. 8334-8336). Świadek A. B. zeznała na rozprawie, że w sprawie kredytu dla spółki (...) rozmawiała z A. J.

i podtrzymała treść swoich wcześniejszych zeznań z postępowania przygotowawczego (k. 8337-8339). Świadek B. L. (2) zeznał, iż zna jedynie T. Ł.

i A. J., wykonywał usługi dla spółki (...). Któryś z tych dwóch oskarżonych prosił go o poręczenie kredytu dla firmy (...). W związku

z tym świadek dostarczył dokumenty związane z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą i następnie udał się wraz z A. J. do banku w G.. Sąd I instancji uznał również za wiarygodne zeznania

z postępowania przygotowawczego świadka M. C. (k. 8225-8226), albowiem korespondują z obiektywnymi dowodami z dokumentów uzyskanych

z (...) Urzędu Skarbowego w S. (k. 8046-8118, 8435-8436). Podstawę ustaleń stanowiła również wiarygodna dokumentacja bankowa (k. 5670-5733), pismo z (...) S.A. (k. 5668) w zakresie spłaty tego kredytu, oraz informacja z ZUS

w S. (k. 5738-5739). Strukturę właścicielską (...) sp. z o.o. Sąd Okręgowy ustalił zaś na podstawie dowodu z dokumentu urzędowego w postaci odpisu z KRS (k. 2623-2627), któremu przysługuje przymiot wiarygodności.

Na kartach 261-263 uzasadnienia dokonał prawidłowej oceny dowodów

w zakresie postawionego A. J. zarzutu z pkt XIII części wstępnej wyroku (zarzut VII aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09) tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegający na usiłowaniu doprowadzenia wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i K. S. (2), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA w kwocie 29 500 zł, w ten sposób, że nakłonił P. Z. (1) do złożenia 13 kwietnia 2004 r. w (...) Banku SA wniosku o pożyczkę gotówkową, nakłonił K. S. (2) do wypisania stwierdzającego nieprawdę zaświadczenie o zarobkach i zatrudnieniu, mające istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki.

Okoliczności czynu Sąd I instancji ustalił na podstawie wyjaśnień K. S. (2), które nie budziły żadnych wątpliwości oraz na podstawie zeznań świadków

i dokumentacji bankowej. Wszystkie te dowody korespondują ze sobą i tworzą jednolitą całość i doprowadziły Sąd Okręgowy do prawidłowej konstatacji, że wyjaśnienia A. J. w zakresie czynu XIII są niewiarygodne i zmierzają do ekshalacji oskarżonego. Z zeznań P. Z. (1) wynika, że A. J. był obecny w siedzibie firmy na ulicy (...) podczas rozmowy na temat kredytu i zapewniał go, że kredyt będzie spłacany przez firmę. Nadto wskazał, iż A. J. zaproponował mu pracę na stanowisku dyrektora handlowego (k. 6443-6445, 6472, 6592-6596, 7306-7308, 6453-6455). Na rozprawie świadek J. Z. zeznała, iż jej syn mówił, że jest zatrudniony w firmie (...) na ul. (...), i codziennie chodził do pracy (k. 2456-2457). Wzięcie kredytu potwierdził ojciec P. Z. (1), P. Z. (2), który oświadczył, iż nazwisk oskarżonych znany jest mu A. J.. Wskazał, również, że 2004 roku syn oświadczył mu i jego żonie i wreszcie ma pracę, że będzie zatrudniony w firmie, która będzie wykonywała instalacje internetowe w S. czy G., gdzieś na wybrzeżu. (k. 2454-2456). Świadek J. O. weryfikował kredyt P. Z. (1) był w siedzibie (...), lecz mimo dwukrotnego udania się do firmy, nie zastał nikogo. Wówczas odmówił rozpatrzenia wniosku. Ponadto Sąd I instancji czynił ustalenia faktyczne w oparciu o treść zaświadczenia P. Z. (1) (k. 2842), aby ustalić, jakie dane posłużyły mu do zaciągnięcia kredytów.

Na kartach 364-372 uzasadnienia Sąd Okręgowy dokonał prawidłowej oceny dowodów w zakresie postawionego A. J. zarzutu:

- z pkt XIV części wstępnej wyroku (zarzut VIII aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegający na doprowadzeniu wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i K. S. (2), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA, w ten sposób, że nakłonił P. Z. (1) nakłonił P. Z. (1) do zaciągnięcia pożyczki, w wyniku czego P. Z. (1) w dniu 16.04.2004 r. zawarł z (...) Bankiem SA umowę pożyczki nr (...) w kwocie 5 851,79 zł, przedkładając w banku stwierdzające nieprawdę zaświadczenie, o zatrudnieniu w (...) Sp. z o. o., zaś po uzyskaniu pożyczki przez pożyczkobiorcę przyjął od niego pieniądze z niej pochodzące.

- z pkt XV części wstępnej wyroku (zarzut IX aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegający na doprowadzeniu wspólnie i w porozumieniu z P. Z. (1) i K. S. (2), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem Bank (...) SA, w ten sposób, że nakłonił P. Z. (1) do zaciągnięcia pożyczki,

w wyniku czego P. Z. (1) w dniu 26 kwietnia 2004 r. zawarł z Bankiem (...) SA umowę nr (...) o szybką pożyczkę w kwocie 7 000 zł, przedkładając w banku stwierdzające nieprawdę zaświadczenie, o zatrudnieniu w (...) Sp. z o. o., zaś po uzyskaniu pożyczki przez pożyczkobiorcę przyjął od niego pieniądze z niej pochodzące.

Także w tej części Sąd Okręgowy czynił ustalenia w oparciu o wyjaśnienia K. S. (2) i zeznania P. Z. (1), P. Z. (2) i J. Z.. W świetle tych dowodów wyjaśnienia A. J. nie zasługują na miano wiarygodnych. Na rozprawie świadek P. Z. (1), który był kredytobiorcą, zeznał, że spośród oskarżonych zna tylko K. S. (2). A. J. zna jako prezesa firmy. Rozmawiał z nim wiele razy. Świadek podniósł, iż do siedziby spółki (...) dostał się w celu znalezienia pracy, gdzie dostał propozycję zaciągnięcia kredytu na tę firmę. W sprawie tych kredytów rozmawiał z nim K. S. (2), a prezesa w tym A. J. zobowiązali się do spłacania kredytu co miesiąc. Świadek zeznał, że jeden kredyt wziął w kwocie 7.000 złotych, a drugi w kwocie 8.000 złotych (k. 6443-6445, 6472, 6592-6596, 7306-7308, 6453-6455). Podtrzymał twierdzenie, że A. J. był razem z nim w (...) Banku oraz że jemu przekazał pieniądze oraz blankiety do spłaty rat i monity. Poza A. J. w (...) Banku był ze świadkiem K. S. (2). Świadek podtrzymał swoje wyjaśnienia złożone w prokuraturze, że A. J. mówił, iż spłaci nie tylko kredyty, ale i zaległe wynagrodzenia świadka. A. J. miał go zatrudnić w pełnym wymiarze i płacić składki w ZUS. Na rozprawie świadek zadeklarował niepamięć, komu przekazał pieniądze z pierwszego kredytu. Sąd Okręgowy dał wiarę zeznaniom tego świadka z postępowania przygotowawczego, kiedy lepiej pamiętał okoliczności czynu i role poszczególnych oskarżonych. W świetle tych zeznań i wyjaśnień K. S. (2), wyjaśnienia A. J. w zakresie czynu VIII uznano za niewiarygodne. Sąd Okręgowy wskazał, że za taką oceną przemawiają wiarygodne zeznania J. Z., która na rozprawie zeznała, iż syn jej oznajmił, że jest zatrudniony w firmie (...) na ul. (...), i codziennie chodził do pracy. O zaciągnięciu pożyczki świadek nic nie wiedziała, dopóki nie dostali na ich adres domowy pisma z windykacji z W. o tym, że syn brał kredyt bankowy. Wraz z mężem postanowili spłacić zaciągnięte przez syna zobowiązania. Jeszcze przed spłatą kredytu rozmawiali z A. J. w biurze przy ul. (...). Powiedział im, aby przyszli na drugi dzień i wtedy on na papierze firmowym dobrowolnie zobowiąże się do spłacania tego kredytu. Przyznał rodzicom, że nakłonił P. Z. (1) do zaciągnięcia tych dwóch pożyczek. Nie mówił, na jaki cel. W firmie świadek była kilkanaście razy i nie zastała A. J., nawet gdy przyszli po to obiecane oświadczenie, to nie było go w biurze (k. 2456-2457). Powyższe potwierdził P. Z. (2) (k. 6449-6450) jak również fakt, że jego syn przekazał pieniądze K., ale nie wie, jakiemu. Prawdą jest, że A. J. mówił, że pożyczka została zaciągnięta na jego prośbę (k. 2454-2456).

Wyjaśnienia K. S. (2), że podpisał zaświadczenie o zatrudnieniu P. Z. (1) jako B. K. znajdują potwierdzenie w zeznaniach B. K., który wskazał, iż nie miał nic wspólnego z tym dokumentem. Świadek zeznał, że w okresie studiów pracował jako magazynier na podstawie umowy zlecenia w firmie T. Ł. "(...)" w S., która zajmowała się handlem alkoholami. Z tego względu z imienia nazwiska poznał również A. J., a z widzenia - M. Z. i G. K. (1). Żaden z powyższych mężczyzn nigdy nie prosił go o zaciągnięcie kredytu. Nie przekazywał im swoich dokumentów ani danych osobowych, z wyjątkiem niezbędnych do sporządzenia umowy zlecenia. Nie był również uprawniony do wystawiania jakichkolwiek zaświadczeń i faktycznie tego nie czynił (k. 1834-1835, 3159-3160).

W świetle opinii pismoznawczej z dnia 20 grudnia 2005 r., konstrukcje graficzne w funkcji podpisów o treści (...) i (...), znajdujące się odpowiednio w obrębie umowy kredytowej nr (...) zawartej w dniu 16 kwietnia 2004 r. pomiędzy (...) Bank S.A. we W. a P. Z. (1), dowodu wypłaty kwoty 5.000 zł nr (...) z dnia 16 kwietnia 2004 r. dokonanej przez bank na rzecz P. Z. (1) oraz ww. zaświadczenia o zatrudnieniu w pozycji "Podpis kredytobiorcy" - zostały nakreślone przez P. Z. (1) (k. 6456-6471).

Sąd I instancji dał wiarę przedłożonemu przez świadka Jadwigę Zdunowską i sporządzonemu przez nią zestawieniu wpłat dokonywanych przez A. J. tytułem spłaty pożyczki zaciągniętej przez P. Z. (1) (k. 2459), albowiem treść tego dokumentu koresponduje z zeznaniami świadków J. i P. Z. w zakresie dotyczącym spłacania przez tego oskarżonego zaciągniętych kredytów i jako taki dokument ten mógł stanowić podstawę ustaleń faktycznych.

Aby precyzyjnie ustalić wysokość pożyczki zaciągniętej w tym wypadku przez P. Z. (1), a także rodzaj i treść przedłożonych przez niego w tym celu dokumentów, Sąd Okręgowy oparł się na dowodach z dokumentów w postaci informacji i dokumentacji z (...) Banku S.A. (k. 6433-6437, 1601-1604, 1203-1204). Ponadto czynił ustalenia faktyczne w oparciu o dowody z dokumentów w postaci zaświadczenia P. Z. (1) (k. 1 załącznik nr 2) oraz informacji i dokumentacji

z Banku (...) (k. 709-7313, 6738-6741, 6920), aby ustalić wysokość kredytu oraz rodzaj i treść dokumentów, jakie zostały przedłożone celem jego uzyskania.

Na kartach 275-276 uzasadnienia dokonał prawidłowej oceny dowodów w zakresie postawionego A. J. zarzutu z pkt XVI części wstępnej wyroku (zarzut X aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegający na doprowadzeniu wspólnie i w porozumieniu z T. Ł., K. S. (2)

i K. S. (3), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA, w ten sposób, że nakłonił K. S. (3) do zawarcia umowy pożyczki,

w wyniku czego K. S. (3) w dniu 28 kwietnia 2004 r. zawarł z (...) Bankiem SA Oddział w S. umowę pożyczki gotówkowej o numerze (...) w kwocie 27 662,44 zł, przedkładając stwierdzające nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu i zarobkach w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością (...).

Do ustalenia okoliczności popełnienia analizowanego czynu w znacznej mierze przyczyniły się wyjaśnienia oskarżonego K. S. (2). Podniósł on, iż osobiście sporządził stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach K. S. (3), które miało mu posłużyć do zaciągnięcia kredytu. Przy tym K. S. (2) podkreślił, iż do dokonania tej czynności został nakłoniony przez T. Ł. i A. J.. K. S. (2) zaznaczył także, że podpisał przedmiotowe zaświadczenie imieniem i nazwiskiem B. K.

(k.6238-6349). Okoliczności czynu szczegółowo opisał K. S. (3) wskazując na sprawstwo oskarżonych A. J. i T. Ł., co z kolei wzmacnia wiarygodność K. S. (2) w stosunku do całości zdarzeń i pozwala na uznanie wyjaśnień T. Ł. i A. J. za niewiarygodne. Twierdzenia oskarżonego K. S. (2) o treści i sposobie podpisania zaświadczenia dla K. S. (3) korelują z informacjami i dokumentami pochodzącymi z (...) Banku S.A. (k. 2833-2841, 3911-3913), a także zeznaniami świadków: D. Ł. (k. 161-162, 214-219, 796-797, 2803-2806, 2863-2864, 3392-3393) i R. S. (2) (k. 1668-1669, 2847-2850, 2484-2485). Ze względu na wzajemną spójność i koherentność wszystkie powyższe dowody Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne. Na ich podstawie precyzyjnie ustalił wysokość zaciągniętej przez K. S. (3) pożyczki gotówkowej oraz historii jej spłaty. W przypadku analizowanego czynu aktualność zachowują także uprzednio przywołane zeznania świadka B. K. (k. 1834-1835, 3159-3160) oraz ocena ich wiarygodności.

Na kartach 303-306 uzasadnienia dokonał prawidłowej oceny dowodów w zakresie postawionego A. J. zarzutu z pkt XVII części wstępnej wyroku (zarzut XI aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegający na doprowadzeniu wspólnie i w porozumieniu A. D., T. Ł. i K. S. (2), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA, w ten sposób, że nakłonił A. D. do zawarcia umowy pożyczki i przedłożenia w banku przekazanego mu, stwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) Sp. z o, w wyniku czego A. D. w dniu 21 lipca 2004 r. zawarł z (...) Bankiem SA Oddział w S. umowę pożyczki nr (...) w kwocie 21 647,59 zł, zaś po uzyskaniu przez A. D. pożyczki przyjął pieniądze z niej pochodzące.

Okoliczności tego zdarzenia ustalono w oparciu o wyjaśnienia K. S. (2), zeznania A. D., które stanowią spójną całość i powodują, że wyjaśnienia T. Ł. i A. J. są niewiarygodne. Świadek A. D. zeznał na rozprawie, że T. Ł. i ów tęższy mężczyzna (A. J.) zaproponowali, iż zostanie zatrudniony na stanowisku dyrektora, natomiast w zamian poprosili go o zaciągnięcie kredytu w kwocie 20.000-25.000 złotych. Oni mieli ten kredyt spłacać, podczas gdy A. D. miał tylko firmować umowę swoim nazwiskiem. Po podpisaniu umowy o pracę z T. Ł., świadek nie świadczył jednak pracy ponieważ chodziło tylko o uzyskanie kredytu. Umowa o pracę była fikcyjna. Następnie świadek wziął kredyt w (...) Banku (k. 587-588, 623-624). Nadto, świadek A. D. rozpoznał swój podpis na dokumentach na kartach 225, 226, 227, 229. Zaprzeczył, aby osobiście wypisał sobie zaświadczenie o zatrudnieniu

i zarobkach, twierdząc, że zostało ono sporządzone innym charakterem pisma

(k. 3393-3395). To twierdzenie A. D. Sąd I instancji uznał za wiarygodne, albowiem w świetle opinii pismoznawczej z dnia 20 lutego 2008 r., zaświadczenie

o zatrudnieniu i wysokości zarobków z dnia 20 lipca 2004 r. dotyczące A. D., nie zostało przez niego wypełnione (k. 772-822 w sprawie V Ds. 48/10 i k. 4919-4969 w sprawie V Ds. 74/09).

Na podstawie obiektywnych, a przez to wiarygodnych dowodów z dokumentów w postaci informacji i dokumentacji z (...) Banku S.A. (k. 3865-3867, 220-233) Sąd Okręgowy ustalił wysokość kredytu zaciągniętego przez A. D., historię jego spłaty, a także dokumenty, które zostały przedłożone celem jego uzyskania. Wśród nich poczesne miejsce zajmuje zaświadczenie o zatrudnieniu i zarobkach A. D. (k. 7 załącznik nr 2), którego treść jawi się jako niezgodna z rzeczywistym stanem faktycznym, co wynika chociażby z zeznań tego świadka, a także z informacją z ZUS (k. 152).

Na kartach 372-378 uzasadnienia dokonał prawidłowej oceny dowodów w zakresie postawionego A. J. zarzutu z pkt XVIII części wstępnej wyroku (zarzut XII aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09) tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., polegający na doprowadzeniu wspólnie i w porozumieniu z A. O. i K. S. (2), do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Bank SA, w ten sposób, że nakłonił A. O. do zawarcia umowy pożyczki i przedłożenia w banku przekazanego mu, stwierdzającego nieprawdę zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) Sp. z o, w wyniku czego (...) zawarł w dniu 23 listopada 2004 r. umowę pożyczki nr (...), przedkładając w banku przekazane mu stwierdzające nieprawdę dokumenty w postaci: zaświadczenia o zatrudnieniu w Sp.

z o. o. (...) oraz podrobionego odpisu dyplomu ukończenia studiów magisterskich na Uniwersytecie (...), które miały istotne znaczenie dla uzyskania pożyczki, a po uzyskaniu przez A. O. pożyczki przyjął pieniądze z niej pochodzące.

W zakresie tych czynów Sąd I instancji dokonał ustaleń w oparciu o konsekwentne wyjaśnienia K. S. (2), zeznania A. O. złożone w śledztwie, wyjaśnienia M. Z., które tworzą całość i wzajemnie się uzupełniają. M. Z. potwierdził, że sporządził fałszywy dyplom ukończenia studiów przez A. O.. W zakresie dotyczącym sprawstwa A. J. Sąd I instancji dał wiarę jedynie pierwotnym zeznaniom świadka A. (...) ze śledztwa. Zostały one bowiem złożone w sposób spontaniczny, w nieznacznej odległości czasowej od zdarzeń, których przebieg był jeszcze żywy i aktualny w pamięci świadka, a ponadto korespondują z konsekwentnymi w tym zakresie wyjaśnieniami oskarżonego K. S. (2). W wyjaśnieniach tych wyraźnie oddzielał rolę A. J. i drugiego mężczyzny, którego danych nie podawał chroniąc K. S. (2), a zatem nie można ich traktować jako przypisanie roli K. S. (2) - A. J., bo jest to wówczas nielogiczne. Tymczasem już od początku niektóre z czynności sprawczych świadek przypisał K. S. (2) i w tym zakresie nigdy nie zmienił swoich zeznań. Nie potrafił również logicznie wyjaśnić, dlaczego tak postąpił. Uwagi Sądu I instancji nie uszła również podana przez świadka A. O. przyczyna zmiany jego zeznań w trakcie postępowania przygotowawczego. Według świadka, miał nią być fakt zatrzymania K. S. (2), który zneutralizował zagrożenie, jakie mógł on stwarzać dla rodziny A. O.. Powyższa argumentacja nie polega jednak na prawdzie, albowiem wszystkimi czynnościami sprawczymi, które dotychczas przypisywał A. J., świadek zaczął obciążać K. S. (2) od przesłuchania w dniu 19 lutego 2009 r., podczas gdy zatrzymanie K. S. (2) nastąpiło we wrześniu 2009 r. W momencie zmiany zeznań A. O. K. S. (2) pozostawał zatem na wolności, a świadek nie miał powodu, aby nagle wyzbyć się obawy przed zagrożeniem z jego strony.

Ponadto Sąd I instancji czynił ustalenia faktyczne na podstawie dowodów z dokumentów w postaci zaświadczenia A. O. z firmy (...) (k. 3 załącznika nr 2) oraz informacje i kopii dokumentacji z (...) Banku S.A. (k. 278-302). Pozwoliły one na rekonstrukcję stanu faktycznego w zakresie precyzyjnej wysokości wnioskowanego kredytu oraz rodzaju i treści dokumentów, jakie zostały przedłożone celem jego uzyskania.

Powyższe wskazuje, iż pisemne motywy zaskarżonego wyroku zawierają szczegółową ocenę zarówno zgromadzonych dokumentów, jak i zeznań świadków, wyjaśnień współoskarżonych, i w końcu wyjaśnień oskarżonego A. J.. Odnośnie tych ostatnich Sąd I instancji odniósł się do wszystkich podanych przez A. J. okoliczności, mogących mieć znaczenie dla ustalenia zakresu jego odpowiedzialności karnej, odmawiając im ostatecznie wiarygodności w zakresie zarzucanych mu czynów, z uwagi na to, że pozostają one w sprzeczności z całokształtem pozostałych dowodów zgromadzonych w przedmiotowej sprawie, a swoje stanowisko w tym zakresie bardzo wyczerpująco i szczegółowo uzasadnił. Wobec stwierdzenia, iż pisemne motywy zaskarżonego wyroku zawierają analizę zebranego materiału dowodowego zarzut z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. należało uznać za oczywiście bezzasadny.

Oczywiście chybiony jest również podniesiony przez obrońcę A. J. zarzut obrazy art. 6 k.p.k. polegający na naruszeniu prawa do obrony oskarżonego - zagwarantowanego w art.42 ust.2 Konstytucji RP, które mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, poprzez ograniczenie swobody wypowiedzi obrońcy oskarżonego w trakcie mowy końcowej w dniu 31 stycznia 2014 r.

Zapis protokołu rozprawy z dnia 31 stycznia 2014 r., który jest jedyną formą dokumentowania rozprawy i stanowi wyrażenie jej przebiegu, w ogóle nie odzwierciedla okoliczności podnoszonych przez skarżącego na poparcie zarzutu ograniczenia prawa do obrony, w tym braku możliwości wypowiedzenia przez obrońcę mowy obrończej, co uniemożliwiło, zdaniem skarżącego, ustosunkowanie się do wystąpienia oskarżyciela publicznego. Nadto, co należy podkreślić - strony nie zakwestionowały jego treści w trybie prawem przewidzianym (art. 148 § 2, art. 152-155 k.p.k.). Brak jest więc faktograficznego, dowodowego wsparcia tez przedstawionych w apelacji.

Nawet gdyby przyjąć za wiarygodne, podnoszone przez apelującego okoliczności dotyczące przebiegu rozprawy z dnia 31 stycznia 2014 r. uzasadniające omawiany zarzut, to nie może on zostać zaakceptowany, bowiem dnia 28 lutego 2014 r. po wznowieniu postępowania Sąd I instancji ponownie udzielił głosu stronom, a więc w sposób niekwestionowany, nawet przez obrońcę, strona mogła uzupełnić, czy też ponownie wygłosić mowę obrończą, co też uczyniła. Zatem nie sposób mówić o ograniczeniu prawa do obrony, jeżeli czynność w sposób już nie budzący żadnych wątpliwości, co do prawidłowości jej przebiegu, została powtórnie dokonana. Mimo to obrońca oskarżonego, wyraził wątpliwości co do bezstronności sędziego, i choćby

z tego powodu jego zdaniem zaskarżony wyrok zasługuje na uchylenie. Jednakże wniosek o wyłączenie sędziego złożony dnia 3 lutego 2014 r., został rozpoznany postanowieniem z dnia 4 lutego 2014 r., które w swoim uzasadnieniu przedstawia stosowną argumentację i brak jest podstaw do kwestionowania trafności tego rozstrzygnięcia. Wskazywany bowiem przez obrońcę „podniesiony ton głosu i rodzaj użytych argumentów”, w tym użycie słów: „zabraniam kontynuowania tego wątku”, należą do czynności mieszczących się w przepisach Kodeksu postępowania karnego. Rzeczą bowiem sądu i imperium powierzonego przewodniczącemu składu orzekającego jest dbałość o prawidłowość procedowania (art. 366 k.p.k. i następne), a w tym o zapewnienie powagi sądu - art. 372 k.p.k., zatem nie można kwestionować bezstronności sędziego, który czuwa nad prawidłowym przebiegiem rozprawy.

Instancyjna kontrola wyroku w części dotyczącej A. J., prowadzi zatem do wniosku, że Sąd Okręgowy zgromadził wszystkie dostępne mu dowody dokonując ich bezbłędnej oceny, a na jej podstawie poczynił jak najbardziej prawidłowe ustalenia faktyczne. Powyższe wbrew twierdzeniom obrońcy znalazło swój wyraz w sporządzonym uzasadnieniu. Sąd Okręgowy również prawidłowo zakwalifikował czyny przypisane A. J. i na właściwym poziomie ukształtował wymierzone mu kary. Wyrażając ten ostatni pogląd należy bowiem zauważyć, a wynika to z pisemnych motywów kwestionowanego orzeczenia, że określając wysokość kar, Sąd meriti wziął pod uwagę i trafnie ocenił wszystkie, a więc zarówno podmiotowe, jak i przedmiotowe okoliczności czynów przypisanych oskarżonemu, właściwie je miarkując.

Mając zatem na uwadze powyżej poczynione ustalenia apelacja obrońcy oskarżanego A. J. okazała się oczywiście bezzasadna.

Przechodząc do apelacji obrońcy **T. Ł.**, należy wskazać, iż zasługuje ona na częściowe uwzględnienie. W realiach sprawy zasadny jawi się jedynie podniesiony w wywiedzionym środku zaskarżenia zarzut rażącej niewspółmierności wymierzonej wobec oskarżonego kary, pozostałe zarzuty apelacyjne są natomiast oczywiście bezzasadne. Sąd Apelacyjny w pełni akceptuje zarówno poczynione w sprawie ustalenia faktyczne, jak i kwalifikację prawną czynu przypisanego oskarżonemu.

Wbrew depozycjom obrońcy, oparcie przez sąd rozstrzygający ustaleń faktycznych na określonej i wyraźnie wskazanej w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku grupie dowodów i jednoczesne odrzucenie wyjaśnień oskarżonego zaprzeczającego swej winie, nie stanowi uchybienia, które mogłoby powodować zmianę lub uchylenie zaskarżonego

orzeczenia, jeśli zgodnie z treścią art. 424 § 1 k.p.k., Sąd I instancji wskazał, jakimi w tej kwestii kierował się względami. Jak wynika z pisemnych motywów rozstrzygnięcia, Sąd Okręgowy w sposób jasny i logiczny wskazał powody, dla których uznał za wiarygodne zeznania oskarżonego K. S. (2) przyznającego się do winy oraz grupy świadków powoływanych w środку odwoławczym przez obrońcę T. Ł.. W szczególności, za nietrafną należy uznać konkluzję poczynioną przez apelującego, który w okoliczności, iż K. S. (2) w przeszłości, jako pracownik banku, dokonywał podobnych przestępstw, jak zarzucane w niniejszej sprawie, za które został skazany, upatruje niemożliwość wyjścia z inicjatywą wyłudzenia kredytów przez T. Ł.. Powyższy wniosek należy uznać za dowolny i stanowiący jedynie spekulację apelującego, co do tego kto był animatorem zarzuczanych oskarżonym czynów. Twierdzenie to nie znajduje bowiem oparcia w pozostałym materiale dowodowym. Za takowe nie można uznać wskazania R. Z., iż propozycję zaciągnięcia kredytu objętego czynem I pkt 5, czynem II pkt 2 oraz czynem XVII z aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09 złożył mu K. S. (2). Również w ocenie Sądu odwoławczego logika

i podobieństwo działania przy dokonaniu czynów zarzuczanych zarówno T. Ł., jak i K. S. (2) pozwoliło na uznanie za prawdziwą wersję drugiego z oskarżonych, który szczegółowo opisał rolę osób biorących udział w procederze, nie pomijając przy tym swojej osoby. Słusznie sąd meriti zauważył, iż na wiarygodność wyjaśnień oskarżonego K. S. (2) wskazuje znaczna ich szczegółowość i spójność formułowanych twierdzeń. Powyższe koreluje z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków między innymi R. Z. i R. M., którzy wskazywali, iż K. S. (2) często bywał w siedzibie firmy (...) na ul. (...). Nadto R. Z. zeznał, iż zna T. Ł. i A. J., ponieważ niejednokrotnie w jego obecności spotykał się z nimi K. S. (2). T. Ł. miał więc sposobność na uzgadnianie z K. S. (2) stosownych szczegółów. Skoro wszystko odbywało się w siedzibie firmy (...) to niemożliwe jest, aby K. S. (2) prowadził tam samodzielną działalność. Nadto zaświadczenie o zatrudnieniu R. Z. zawierało treść o jego zatrudnieniu w firmie (...) należącej do T. Ł. (k. 259 uzasadnienia - czyn I pkt 5, czyn II pkt 2 oraz czyn XVII z aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09). Poza tym o udziale obu oskarżonych świadczą wyjaśnienia M. Z., który przyznał się do fałszowania dokumentów, potwierdził, że robił to na prośbę K. S. (2), T. Ł., A. J.. Podał też, że oskarżeni przesiadywali prowadząc ze sobą długie rozmowy (k. 246 uzasadnienia- czyn I z aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09). Powyższego nie może dyskwalifikować, jakby tego chciał obrońca oskarżonego, okoliczność, iż świadkowie S. R. oraz A. P. nie znali osobiście T. Ł.. (zeznania świadka S. R. k. 2023-2025, 2796-2797, ocena tych zeznań k. 345 uzasadnienia, zeznania świadka A. P. k. 1401-1403, 2640-2641, 6083-6084, 2486-2488, ocena tych zeznań k. 381 uzasadnienia - czyn III, V oraz czyn XV z aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09, k. 269 uzasadnienia - czyn I pkt 5, czyn II pkt 2 oraz czyn XVII z aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09.)

Również nadawanie znaczenia okoliczności, iż K. S. (2) w czasie trwania procederu zakupił samochód za kwotę około 40.000 zł., wyprawił wesele

w restauracji na kilkanaście osób, spłacił prywatny dług w wysokości 50.000 zł., ocenić można jedynie jako bezzasadne sugerowanie czegoś, co pozostaje tylko

w sferze hipotetycznych rozważań obrony.

Odmienne niż to uczynił w dalszej części autor omawianej apelacji, Sąd Okręgowy w zakresie dotyczącym czynu przypisanego T. Ł.

w zaskarżonym wyroku, przeprowadził w sposób nienaganny wszechstronną

i kompleksową analizę okoliczności faktycznych, zaś na tej podstawie wyprowadził całkowicie słuszne wnioski, co do kwestionowanej przez obrońcę – zasadności przypisania oskarżonemu sprawstwa przestępstwa z art. 18 §1 k.k. w zw. z art. 286 §1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w m 286 § 1 k.k. w zb. z art. 297 §1 k.k. w zb. z art. 270 §1 k.k. w zw. z art. 294 w zw. z art. 11 §2 k.k. w zw. z art. 65 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Aczkolwiek skarżący zdaje się tego nie dostrzegać, to przedmiotem rozważań były nie tylko dowody obciążające oskarżonego, ale również wszelkie dowody temu przeciwnie, a wszystkie one zostały ocenione w zgodzie z zasadami logicznego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego. Wyprowadzone zatem na tej podstawie stanowisko Sądu I instancji korzysta z ochrony przewidzianej w art. 7 k.p.k., a ponieważ jednocześnie nie zostało ono w żaden rzeczowy i przekonujący sposób podważone przez skarżącego, zatem w zakresie sprawstwa oskarżonego zasługuje w całej rozciągłości na aprobatę instancji odwoławczej. Obrońca oskarżonego podważając dokonaną przez Sąd I instancji ocenę zeznań grupy świadków obciążających oskarżonego, przeprowadza własną

subiektywną ocenę niektórych tylko faktów, okoliczności lub dowodów, bez racjonalnego uargumentowania takiego przekonania. Brak takiej argumentacji lub jej przedstawienie w sposób nieprzekonujący, uwzględniający jeden tylko, subiektywnie eksponowany punkt widzenia, wyłącza uznanie takiego zarzutu za trafny (por. Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2015 r. II KK 8/15). Jednocześnie obrońca oskarżonego zdaje się abstrahować od wnikliwej oceny zeznań świadków poczynionej przez Sąd I instancji w ustnych motywach rozstrzygnięcia. To zaś czyni koniecznym przypomnienie, dokonanych tam ustaleń.

Twierdzenie, iż z zeznań świadka M. K. (4) można wywnioskować, iż K. S. (2) informował współosadzonych w celi aresztu śledczego, iż to on organizował wszelkie wnioski o kredyty i w ten sposób próbował pomówić T. Ł. o działania, których - jak wynika z zeznań tegoż świadka - nie mógł on dokonać, oparte jedynie na stwierdzeniu, iż świadek był dla K. S. (2) osobą obcą, nie są w stanie wykazać uchybienia regułom prawidłowego logicznego rozumowania, oraz wskazaniom wiedzy lub życiowego doświadczenia. Sąd Okręgowy na karcie 212 uzasadnienia w sposób zasługujący na pełną aprobatę, wykazał

i uargumentował liczne rozbieżności i brak logiki w zeznaniach M. K. (4) odnośnie kwestii ubocznych, które nie dają podstaw, do uznania jego zeznań za wiarygodne, a które Sąd Odwoławczy w pełni podziela. Konstatację tę dodatkowo uzasadnia fakt, iż przedstawionej przez M. K. (4) relacji nie potwierdzają współwięźniowie L. P. i J. S., w obecności których K. S. (2) miałyby - według niego - podzielić się z nim planem pomówienia współoskarżonych.

Na akceptację zasługuje również poczyniona przez Sąd Okręgowy ocena zeznań A. O. i R. H.. Wywiedziony zaś zarzut błędu

w ustaleniach faktycznych sprowadzał się do samej polemiki z ustaleniami sądu a quo wyrażonymi w uzasadnieniu zaskarżonego rozstrzygnięcia, i nie zdołał wykazać jakich konkretnie uchybień w zakresie logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego dopuścił się sąd orzekający w ocenie zebranego w sprawie materiału dowodowego. Na akceptację zasługuje również nadanie waloru wiarygodności jedynie pierwotnym zeznaniom świadka A. O., które Sąd I instancji w sposób przekonujący uzasadnił w konfrontacji z całokształtem zebranego materiału dowodowego. Zostały one bowiem złożone w sposób spontaniczny, w nieznacznej odległości czasowej od zdarzeń, których przebieg był jeszcze żywy i aktualny w pamięci świadka, a ponadto korespondują z konsekwentnymi w tym zakresie wyjaśnieniami oskarżonego K. S. (2). Świadek A. O. nie był w stanie w sposób racjonalny i przekonujący wyjaśnić na rozprawie przyczyny, dla której już w trakcie postępowania przygotowawczego zmienił swoje zeznania odnośnie czynności przedsięwziętych osobiście przez A. J.. Według świadka, miał nią być fakt zatrzymania K. S. (2), które zneutralizowało zagrożenie, jakie mógł on stwarzać dla rodziny A. O.. Powyższa argumentacja nie polega jednak na prawdzie, albowiem wszystkimi czynnościami sprawczymi, które dotychczas przypisywał A. J., świadek od przesłuchania w dniu 19 lutego 2009 r. zaczął obciążać K. S. (2), podczas gdy zatrzymanie K. S. (2) nastąpiło we wrześniu 2009 r. W momencie zmiany zeznań A. O. K. S. (2) pozostawał zatem na wolności, a świadek nie miał powodu, aby nagle wyzbyć się obawy przed zagrożeniem z jego strony (k. 356 uzasadnienia - czyn II pkt 4 z aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09). Odnośnie zeznań złożonych przez R. H. na rozprawie dnia 17 października 2011 r. nie wynika, aby K. S. (2) nakłaniał świadka do składania zeznań obciążających oskarżonego T. Ł.. Przy czym wskazać należy iż to, że w niniejszej sprawie oceniono poszczególne dowody pod kątem ich wiarygodności nie w taki sposób, jak zyczyliby sobie tego oskarżony i jego obrońca, wcale jeszcze nie oznacza, że w procesie ich weryfikacji doszło do naruszenia reguł wyrażonych w art. 7 k.p.k. Naturalnie odmienna ocena dowodów - korzystna dla oskarżonego T. Ł. - jest prawem obrońcy, jednakże nie wynika z niej samo przez się, by ocena dokonana w przedmiotowej sprawie charakteryzowała się dowolnością.

Również dowolna i nieoparta zasadami logiki jest konstatacja obrońcy, iż mało prawdopodobnym jest, aby T. Ł. po jednorazowym kontakcie zarówno z A. D., jak i z K. S. (3), nakłonił ich do złożenia wniosku o przyznanie kredytu. Powyższe stanowi jedynie przypuszczenia nieoparte żadnymi dowodami. Nadto z zeznań A. D. i K. S. (3) wynika, iż niejednokrotnie dochodziło do spotkań tych świadków z T. Ł.. Po pierwsze A. D. zeznał, iż po spotkaniu w budynku (...), gdzie rozmawiał on z T. Ł. na temat kredytów, doszło do wizyty w firmie oskarżonego, podczas którego wskazany przedstawił plan, polegający na tym, że A. D. zostanie zatrudniony w jego firmie (k. 303 uzasadnienia - czyn I pkt 22, czyn II pkt 19 oraz czyn XI z aktu oskarżenia w sprawie V Ds. 74/09). K. S. (3) zeznał zaś, iż dostał od T. Ł. propozycję

wzięcia na siebie kredytu dla jego firmy, na którą przystał. Wszystkie formalności załatwili T. Ł. i A. J.. Następnie razem z nimi K. S. (3) udał się do oddziału (...) Banku S.A.

w CH (...) w S., gdzie podpisał umowę kredytową i otrzymał kartę bankomatową, którą niezwłocznie przekazał T. Ł.. W zamian otrzymał od niego pieniądze w kwocie 1.000 zł. (k. 3364-3366). W świetle powyższego bez znaczenia jawiła się ilość spotkań, do których doszło między T. Ł., A. D. i K. S. (3) przed zaciągnięciem kredytów.

Wbrew stanowisku skarżącego zasadnie również Sąd Okręgowy w punkcie VII podpunkt 28, 29, 30 oraz 37 dyspozytywnej części wyroku przypisał T. Ł. popełnienia opisanych tam przestępstw. W szczególności nie budzi zastrzeżeń dokonana przez sąd meriti wnikliwa ocena wyjaśnień K. S. (2) oraz zeznań D. P. (2) ze śledztwa, które uznane zostały za wiarygodne

i korespondujące z zeznaniami M. Z.. Obrońca T. Ł. zdaje się podważać argumenty wskazujące dla czego Sąd Okręgowy poczynił konkretne ustalenia, tak w zakresie strony przedmiotowej oraz podmiotowej przypisanego oskarżonemu czynu oraz jego kwalifikacji prawnej, a które to szerzej zostały przedstawione przy omawianiu I zarzutu apelacji, nie przedstawiając jednocześnie argumentacji, która zdołałaby podważyć wyrażone tam oceny.

Podsumowując, stwierdzić więc należy, że Sąd Okręgowy dokonał bezbłędnej oceny wszystkich dostępnych źródeł dowodowych i w jej oparciu dokonał prawidłowych ustaleń faktyczne, jak również poczynił właściwą subsumcję czynów przypisanych oskarżonemu.

Zasadny natomiast okazał się zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej wobec T. Ł. kary 5 lat pozbawienia wolności. Wskazana w art. 438 pkt 4 k.p.k. rażąca niewspółmierność kary zachodzić może tylko wtedy, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które winny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można byłoby zasadnie przyjąć, iż zachodziłaby wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez sąd I instancji, a karą, jaką należałoby orzec w instancji odwoławczej, w następstwie prawidłowego zastosowania zachodzących w sprawie dyrektyw wymiaru kary przewidzianych w art. 53 k.k. Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, po wnikliwej analizie strony podmiotowej

i przedmiotowej czynów przypisanych T. Ł. w pkt II zaskarżonego wyroku, iż kara wymierzona oskarżonemu za te przestępstwa jest rażąco surowa. Niewątpliwie na niekorzyść oskarżonego przemawiał sposób regularnych i systematycznie podejmowanych czterdziestu trzech szczegółowych, wcześniej zaplanowanych zdarzeń wyłudzenia kredytów przez osoby bez zdolności kredytowej, które charakteryzowały się pewną determinacją w dążeniu do osiągnięcia zamierzonego celu oraz przemyślany szczegółowo zaplanowany charakter jego postępowania, jak również bardzo wysoka łączna wartość wyrządzonej, jak i grożącej szkody. Jednakże sąd orzekający, jako jedyną okoliczność na korzyść, przy kreowaniu orzeczonej wobec oskarżonego kary uwzględnił sposób postępowania oskarżonego przed popełnieniem zarzucanego mu przestępstwa, który charakteryzuje się jego niekaralnością, pomijając przy tym szereg okoliczności, które winny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary. Tymczasem w ocenie Sądu Apelacyjnego istotną okolicznością łagodzącą wymiar kary jest fakt, iż część czynów przypisywanych oskarżonemu polegała na usiłowaniu dokonania. Nadto szkoda wyrządzona przez oskarżonego została w znacznej części naprawiona. Również nie bez znaczenia pozostaje pogorszenie się stanu zdrowia T. Ł. – głęboka depresja w następstwie sytuacji wynikłej z działania, które miało miejsce 10 lat temu. Podkreślenia przy tym wymaga pozytywne zachowanie oskarżonego przez cały ten okres.

Powyżej wskazane okoliczności, które zostały pominięte na etapie określenia wymiaru kary przez Sąd Okręgowy, przemawiały za uznaniem, że jakkolwiek stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jawił się jako wysoki, to jednak adekwatną do owego stopnia karą winna być kara 3 lat pozbawienia wolności, co spowodowało konieczność złagodzenia jej wymiaru przez sąd odwoławczy.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Wysokość opłaty została ustalona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 4 i 5, art. 3 ust. 1 oraz art. 8 i 10 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).